На човні уся сім'я:
Тато, я і мама.
За борти держуся я
Обома руками.

Тато вже мотор завів,
За кермо вхопився.
Човен рвучко затремтів —
І мотор спинився.

Тато ремінь в руки брав
Щось разів із двісті —
Тільки човен все плигав
На одному місці.

І, напевно, наш татусь
Ще б за ремінь брався,
Коли б я не озирнувсь
І не розсміявся:

Отака-то дивина! —
Я гукнув до тата.—
Це ж забулися човна
З якоря ми зняти!